

การศึกษาประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ ของนักศึกษาต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

Study the benefits and applications from the learning outcomes
towards social science courses under general education program

วิมล วิวัฒน์เจริญ^{1,*} และวนิดา พลศรี¹
Wimon Wiwatcharoen^{1,*} and Vanida Phonsri¹

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ของนักศึกษาต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ตามที่มีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน หมวดวิชาศึกษาทั่วไปได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ในระดับปริญญาตรี 5 ด้าน เพื่อให้ให้นักศึกษานำผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม และวิชาพลวัตทางสังคมกับการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถาม การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อัลฟาของครอนบาชได้ค่าเท่ากับ 0.905 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติพรรณนา (ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน) และสถิติในการทดสอบสมมุติฐาน X^2 ผลของการวิจัย พบว่า นักศึกษาเห็นว่ากลุ่มวิชาสังคมศาสตร์หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีประโยชน์และสามารถนำผลจากผลการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตได้มาก เพศ คณะวิชา ไม่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ส่วนรายวิชาที่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

คำสำคัญ: ประโยชน์และการนำไปใช้, ผลการเรียนรู้, วิชาศึกษาทั่วไป

¹ คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน, นครราชสีมา 30000
Faculty of Science and Liberal Arts, Rajamangala University of Technology Isan, Nakhon Ratchasima 30000, Thailand

*Corresponding author, e-mail: wimon1128@gmail.com

ABSTRACT

The objective of this research was to study the benefits and applications from the students' learning outcomes towards social science courses under general education program. Rajamangala University of Technology Isan, general education program has set 5 learning outcomes to bachelor degree. The students gain the learning outcomes to apply in daily life. Population was students who registered in Life and Social Quality Development and Social Dynamic and Happy Living subject. Instrument used for data collection was questionnaire. The Cronbach's alpha coefficient for reliability was 0.905. The data were analyzed by using frequency, percentage, mean and standard deviation and chi-square test. The research result showed that the students thought that social science courses had the benefits and applications from the learning outcomes in daily life at high level. There was no relationship between sex, faculties and the benefits and applications from the learning outcomes in social science courses under general education program. There was a relationship between the subjects and the benefits and applications from the learning outcomes in social science courses under general education program at a significant level of .05.

Keywords: Benefits and Applications, Learning Outcomes, General Education

บทนำ

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษาในฐานะที่เป็นหน่วยงานกำกับและส่งเสริมการดำเนินการของสถาบันอุดมศึกษาได้จัดทำกรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาของประเทศไทย เพื่อเป็นเครื่องมือนำไปสู่ปฏิบัติในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเป็นรูปธรรม กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษามุ่งเน้นเป้าหมายการจัดการศึกษาที่ผลการเรียนรู้ (Learning Outcomes) ของนักศึกษา ซึ่งเป็นการประกันคุณภาพบัณฑิตที่ได้รับคุณวุฒิแต่ละคุณวุฒิและสื่อสารให้สังคม ชุมชน รวมทั้งสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศเข้าใจได้ตรงกันและมีความเชื่อมั่นถึงผลการเรียนรู้ที่บัณฑิตได้รับการพัฒนาว่ามีมาตรฐานที่สามารถเทียบเคียงกันได้กับสถาบันอุดมศึกษาที่ดีทั้งในและต่างประเทศโดยสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กำหนดเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2558 โดยโครงสร้างหลักสูตรระดับปริญญาตรี ประกอบด้วยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป หมวดวิชาเฉพาะ และหมวดวิชาเลือกเสรี

วิชาศึกษาทั่วไป (General Education: GE) หมายถึง วิชาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้อย่างกว้างขวาง มีโลกทัศน์ที่กว้างไกล มีความเข้าใจธรรมชาติ

ตนเอง ผู้อื่น และสังคม เป็นผู้ใฝ่รู้ สามารถคิดอย่างมีเหตุผล สามารถใช้ภาษาในการติดต่อสื่อสารความหมายได้ดี มีคุณธรรม ตระหนักในคุณค่าของศิลปะและวัฒนธรรม ทั้งของไทยและของประชาคมนานาชาติ สามารถนำความรู้ไปใช้ในการดำเนินชีวิตและดำรงตนอยู่ในสังคมได้เป็นอย่างดี (มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2558, น. 1)

ปรัชญาของหมวดวิชาศึกษาทั่วไป คือการเสริมสร้างพัฒนาความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ มีความรู้รอบ รู้กว้าง เข้าใจ และเห็นคุณค่าของตนเอง ผู้อื่น สังคม ศิลปวัฒนธรรม และธรรมชาติ ใส่ใจต่อความเปลี่ยนแปลงของสรรพสิ่ง พัฒนาดตนเองอย่างต่อเนื่อง ดำเนินชีวิตอย่างมีคุณธรรม พร้อมให้ความช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ และเป็นพลเมืองที่มีคุณค่าของสังคมไทยและสังคมโลก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ได้กำหนดมาตรฐานผลการเรียนรู้ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญา 5 ด้าน ดังนี้ ด้านคุณธรรม จริยธรรมด้านความรู้

ด้านทักษะทางปัญญาด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ

หมวดวิชาศึกษาทั่วไป มีวัตถุประสงค์ให้นักศึกษามีความรู้พื้นฐานเป็นการเตรียมความพร้อมในศาสตร์ว่าด้วยด้านสังคมวิทยา มานุษยวิทยา รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ กฎหมาย คุณธรรมจริยธรรมเป็นต้น ในลักษณะบูรณาการหรือสหวิทยาการเป็นการเตรียมความพร้อมด้านปัญญาในการนำองค์ความรู้ ทักษะทางชีวิต มนุษยสัมพันธ์ เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง อีกทั้งการปลูกฝังคุณลักษณะอันพึงประสงค์แก่นักศึกษาโดยหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ กำหนดจัดให้เรียนในภาคเรียนใดก็ได้แต่คณะวิชาส่วนใหญ่กำหนดให้นักศึกษาเรียนในชั้นปีที่ 1 หรือชั้นปีที่ 2 โดยสำนักศึกษาทั่วไปมีนโยบายจัดการเรียนการสอนแบบชั้นเรียนรวมกลุ่มใหญ่ คณะสาขาวิชา คณะคณะวิชา จึงเป็นการช่วยนักศึกษาในการปรับตัวในรั้วมหาวิทยาลัย ซึ่งแตกต่างจากเดิม เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนมีการตื่นตัวในการเรียน เกิดการเรียนรู้ในการวางแผน การอยู่ร่วมกัน การทำกิจกรรมในหลักสูตรและนอกหลักสูตร ก่อให้เกิดการสร้างมนุษยสัมพันธ์ ทำให้เกิดการเรียนรู้วิถีชีวิตการเป็นนิสิตนักศึกษาในมหาวิทยาลัย

ปัจจัยสู่ความสำเร็จที่จำเป็นต่อการพัฒนามาตรฐานผลการเรียนรู้ในแต่ละด้านเกิดขึ้นได้หลายวิธี การสอน

จะต้องใช้กลยุทธ์การสอนที่เหมาะสมกับรูปแบบต่างๆ ของการเรียนรู้ รวมทั้งมีการประเมินประสิทธิผลของกลยุทธ์การสอนนั้น ๆ อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คณาจารย์ผู้เกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนได้

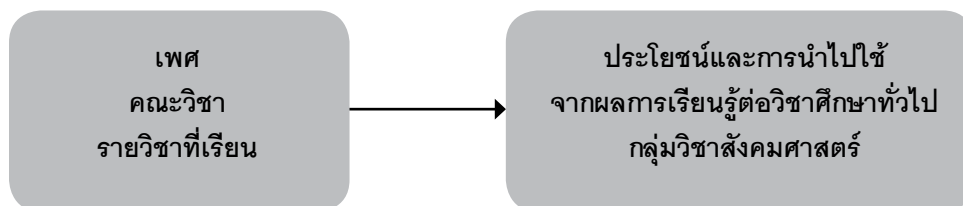
ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ของนักศึกษาต่อวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม ยังช่วยให้ผู้เกี่ยวข้องใช้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษานำไปใช้ในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนต่อไป

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ คณะวิชา รายวิชาที่เรียน) ที่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษากรอบแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์แนวคิดเกี่ยวกับการศึกษาทั่วไปแนวคิดเกี่ยวกับมาตรฐานผลการเรียนรู้กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ประโยชน์และการนำไปใช้และสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ของนักศึกษาต่อวิชาศึกษาทั่วไปในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี เป็นการศึกษาวิจัยเชิงสำรวจ โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนต่าง ๆ ของการวิจัยดังนี้

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ หมวดวิชาศึกษาทั่วไป ประกอบด้วย วิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม และวิชาพลวัตทางสังคมกับการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 2,063 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนในกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ โดยการกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างจากการใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan อ้างใน ประชัย เปี่ยมสมบูรณ์, 2542, น. 458) พบว่าประชากร 2,063 คน ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง 324 คน และนำมาจัดกลุ่มตัวอย่างแบบช่วงชั้นเป็นสัดส่วน ตามกลุ่มเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เป็นแบบสอบถามแบบประเมินค่าที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยกำหนดกรอบแนวคิดในการสร้างแบบสอบถามจากเนื้อหา ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมี 2 ส่วน

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะวิชา รายวิชาที่เรียน

ส่วนที่ 2 ประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ โดยคำถามทางบวก เกณฑ์การให้ค่าคะแนน คือ

มากที่สุด	=	5	มาก	=	4
ปานกลาง	=	3	น้อย	=	2
น้อยที่สุด	=	1			

การให้ค่าคะแนนระดับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ออกเป็น 3 ระดับ โดยมีช่วงคะแนนดังต่อไปนี้

คะแนน	1.00 - 2.33	ประโยชน์และการนำไปใช้ในระดับน้อย
คะแนน	2.34 - 3.67	ประโยชน์และการนำไปใช้ในระดับปานกลาง
คะแนน	3.68 - 5.00	ประโยชน์และการนำไปใช้ในระดับสูง

การหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยจัดทำแบบร่างแล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบประเมินความตรงทางด้านเนื้อหา ได้การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ 0.956 และนำไปทดลองใช้กับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนวิชา Human Value : Arts and Sciences in Daily Living จำนวน 30 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพของข้อคำถาม และนำผลมาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาโดยรวมอยู่ในระดับสูง คือ 0.905

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติเชิงพรรณนาคือ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติสำหรับทดสอบสมมติฐาน คือ ค่าไครส์แควร์

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงร้อยละ 56.4 เป็นเพศชายร้อยละ 43.6 เป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ ร้อยละ 46.0 รองลงมา คณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ร้อยละ 27.1 และคณะบริหารธุรกิจ ร้อยละ 16.2 ตามลำดับ โดยลงทะเบียนเรียนหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ร้อยละ 70.7 และรายวิชาพลวัตทางสังคมกับการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ร้อยละ 29.3

2. การเห็นประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ได้ พบว่านักศึกษาล้วนเห็นประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ได้มาก ร้อยละ 78.0 ระดับปานกลาง ร้อยละ 22.0 ระดับน้อยไม่พบในกลุ่มตัวอย่าง โดยนักศึกษาเห็นว่ามีความประโยชน์และมีระดับปฏิบัติในการนำไปใช้ประโยชน์ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ของนักศึกษา
ต่อวิชาชีพทั่วไกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์จำแนกรายข้อ

ประโยชน์และการนำไปใช้	N = 328		ระดับ การปฏิบัติ	ลำดับ
	$\bar{X}$	S.D.		
1. สนใจ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ	3.91	0.759	สูง	13
2. การติดตามอ่าน ฟัง ดู ข่าวสารในสังคมไทย และต่างประเทศ	3.88	0.788	สูง	14
3. มีความสนใจที่จะเรียนรู้วิทยาการและเทคโนโลยีใหม่ ๆ	4.21	0.708	สูง	3
4. ฝึกให้คิดและหาเหตุผลด้วยวิธีการต่าง ๆ มากกว่าการท่องจำ	4.11	0.701	สูง	7
5. สามารถเชื่อมโยงความรู้ ความเข้าใจกับรายวิชาอื่น ๆ ได้	4.04	0.741	สูง	10
6. สามารถคิด เชื่อมโยงความสัมพันธ์ของสิ่งต่าง ๆ อย่างเป็นระบบในเชิงเหตุผล	4.02	0.740	สูง	11
7. สามารถวิเคราะห์วิจารณ์ เรื่องราว เหตุการณ์ สภาพสังคม	4.07	0.715	สูง	9
8. ได้มีทักษะและสมรรถนะที่คิดเอง เรียนด้วยตนเองได้	4.12	0.736	สูง	6
9. สามารถนำความรู้ ความเข้าใจปรับใช้ในเหตุการณ์ หรือสถานการณ์จริง	4.11	0.700	สูง	7
10. สามารถประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการสื่อสาร ได้อย่างเหมาะสมและมีประสิทธิภาพ	4.02	0.746	สูง	11
11. มีความซื่อสัตย์ เช่น ไม่ลอกงานหรือการบ้านเพื่อน ความมีระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคม	3.83	0.913	สูง	15
12. เสริมสร้างให้มีจิตสำนึกเห็นประโยชน์ส่วนร่วมมากกว่า ประโยชน์ส่วนตน	4.21	0.754	สูง	3
13. ร่วมกิจกรรมที่เสริมสร้างความรักชาติ ศาสนา และสถาบัน พระมหากษัตริย์	4.22	0.795	สูง	2
14. มีการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาประยุกต์ใช้ ในชีวิตประจำวัน	4.15	0.813	สูง	5
15. สามารถนำความรู้ ความเข้าใจประยุกต์ใช้ในการดำเนิน ชีวิตในสังคมได้	4.26	0.749	สูง	1

3. การทดสอบสมมุติฐาน

3.1 นักศึกษาเพศหญิงเห็นว่า กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มีประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้นักเรียน ร้อยละ 78.9 มีระดับปานกลางพบมากในเพศชาย ร้อยละ 23.1 และมีระดับน้อยไม่พบในกลุ่มตัวอย่างเมื่อทดสอบด้วย χ^2 test พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้นักเรียน วิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.2 นักศึกษาเห็นว่า กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มีประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้นักเรียนคือนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์และศิลปศาสตร์ ร้อยละ 84.3 มีระดับปานกลางพบมากในคณะศิลปกรรมและออกแบบอุตสาหกรรม ร้อยละ 25.7 มีระดับน้อยไม่พบในกลุ่มตัวอย่างเมื่อทดสอบด้วย χ^2 test พบว่า คณะวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้นักเรียน วิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

3.3 นักศึกษาเห็นว่า กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มีประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้นักเรียนในรายวิชาพลวัตทางสังคมกับการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข ร้อยละ 86.5 มีระดับปานกลางพบมากในรายวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม ร้อยละ 25.4 และมีระดับน้อยไม่พบในกลุ่มตัวอย่างเมื่อทดสอบด้วย χ^2 test พบว่า รายวิชาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้นักเรียน วิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

1. ประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้นักเรียน วิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

นักศึกษาเห็นว่าหมวดวิชาศึกษาทั่วไปกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มีประโยชน์และสามารถนำผลการเรียนรู้นักเรียนไปใช้ได้มาก มีการนำความรู้ ความเข้าใจไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตในสังคมได้จริง ทั้งนี้เพราะวิชาศึกษา

ทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มีจุดมุ่งหมายให้นักศึกษามีความรู้กว้าง ลักษณะวิชาเป็นการบูรณาการหลายศาสตร์ เพื่อให้ นักศึกษาสามารถนำองค์ความรู้ไปเชื่อมโยงกับชีวิต และเปลี่ยนแปลงในสังคมยุคปัจจุบัน เป็นการบ่มเพาะนิสัยในการเรียนรู้ตลอดชีวิตโดยใช้ประโยชน์และการนำผลการเรียนรู้นักเรียนไปใช้ที่มีระดับปฏิบัติสูงและต่ำสุด ดังนี้

ลำดับ 1 ด้านการร่วมกิจกรรมที่เสริมสร้างความรักชาติ ศาสนา และสถาบันพระมหากษัตริย์ เพราะเนื้อหาวิชาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งให้นักศึกษาระดับหนักถึงการเห็นคุณค่า การสืบสาน อนุรักษ์วัฒนธรรมไทย เอกลักษณ์ของชาติ ท่ามกลางกระแสการไหลบ่าของวัฒนธรรมต่างชาติ ให้นักศึกษารู้จักแยกแยะเปรียบเทียบ เลือกที่จะรับวัฒนธรรมต่างชาติที่มีประโยชน์ ต่อตนเองและสังคมโดยประยุกต์หล่อหลอมให้เข้ากับ วัฒนธรรมไทยอย่างพอเหมาะ การสร้างความสามัคคี ความปรองดองสมานฉันท์เพื่อความมั่นคงของประเทศชาติ ความจงรักภักดีต่อสถาบันพระมหากษัตริย์การสวดเทวกรรมหลักธรรมทางศาสนา การร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางศาสนา โดยมีกิจกรรมกลุ่มและจัดทำเป็นวิดิทัศน์ เช่น การบำเพ็ญประโยชน์ การทำกิจกรรมจิตอาสา เป็นต้น การทำกิจกรรมกลุ่มทำให้นักศึกษาเกิดความรักความสามัคคี การเสียสละ ไม่เอาเปรียบเพื่อน คำนึงถึงประโยชน์ของกลุ่มมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

ลำดับ 2 ด้านการน้อมนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน โดยกิจกรรมการสอนที่ให้นักศึกษาเขียนกิจกรรมที่ตนเองและครอบครัวได้นำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งพบว่า นักศึกษามีการวางแผนการใช้จ่ายอย่างพอประมาณโดยคำนึงถึงรายรับ การหางานพิเศษทำ การพิจารณาเลือกซื้อสินค้าโดยคำนึงถึงประโยชน์ที่ได้รับเปรียบเทียบกับราคาสินค้า การซ่อมแซมเสื้อผ้าที่ชำรุด การปลูกพืชผักสวนครัวเพื่อลดค่าใช้จ่ายในครัวเรือน การออกกำลังกายเพื่อให้ร่างกายแข็งแรง การออมทรัพย์ เพื่อใช้ในยามฉุกเฉินอันเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันที่ดีให้แก่ตนเอง เป็นต้น

ลำดับ 15 ด้านความซื่อสัตย์ เช่น ไม่ลอกงานหรือการบ้านของเพื่อน ความมีระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคม อาจเป็นเพราะนักศึกษาขาดความละเอียด จึงเห็นว่าการลอกงานหรือการบ้านของเพื่อนเป็นเรื่องไม่เสียหาย เพื่อนๆ จึงมีการทำอยู่เสมอ ไม่ต้องคิดเอง ถ้าอาจารย์จับไม่ได้ ตนเองก็จะได้คะแนน สอดคล้องกับการศึกษาของทวงสิริ วิชิราพันธ์ (2553, น.103) เรื่องปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา และนักศึกษาส่วนใหญ่ยังขาดระเบียบวินัยต่อตนเองและสังคม เช่น การตรงต่อเวลา ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการนอนดึกทำให้ตื่นสายจึงเข้าเรียนไม่ทันในเวลาเรียนช่วงเช้า ไม่เห็นความสำคัญของกลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ และผู้สอนบางท่านไม่เข้มงวดต่อการเข้าชั้นเรียนให้ตรงเวลาของนักศึกษา สอดคล้องกับการศึกษาของศุภิสรา สิงห์บำรุง (2554, น. 4) เรื่องการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนสายของนักศึกษาในรายวิชา พร.440 ภาคการศึกษาที่ 1/2554

2. ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์

2.1 เพศไม่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ สอดคล้องกับการศึกษาของกิตติพร โชติประการ และกฤตยไชยวิมางคล (2546, น. 55) เรื่องความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะหมวดวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์มีเนื้อหาที่มีลักษณะบูรณาการ ซึ่งเป็นการเตรียมความพร้อมในศาสตร์ทางด้านสังคม เศรษฐกิจ การเมือง จิตวิทยา ฯลฯ การปรับตัวในการอยู่ร่วมกันในรั้วมหาวิทยาลัย ถึงแม้ว่าผู้สอนจะต่างคนกัน แต่แนวทางในการสอนและกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นไปในทิศทางเดียวกันโดยยึดมคอ.3 เป็นหลัก และเป็นไปตามมาตรฐานผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้าน

2.2 คณะวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะรายวิชาในกลุ่มสังคมศาสตร์มีจุดมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ มาตรฐานผลการเรียนรู้ระดับรายวิชา กลยุทธ์การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลรายวิชาที่มุ่งเน้นนักศึกษาเป็นสำคัญให้เป็นไปตาม มคอ.2 และมคอ.3 เพื่อให้ให้นักศึกษาเกิดการฝึกฝนและพัฒนาผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านระหว่างการศึกษา และมีการจัดทำรายงานผลการดำเนินการของรายวิชา มคอ.5 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีมีระบบบริหารคุณภาพตามมาตรฐาน ISO 9001 ประกอบกับสำนักงานศึกษาทั่วไปได้จัดกลุ่มเรียนแบบคณะสาขา คณะคณะวิชานักศึกษาต่างคณะวิชาอาจเรียนในกลุ่มเรียนเดียวกันจึงส่งผลให้การเห็นประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ไม่ได้แตกต่างกัน

2.3 รายวิชาที่เรียนมีความสัมพันธ์กับประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ พบว่านักศึกษาเห็นประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ในวิชาพลวัตทางสังคมกับการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจุดมุ่งหมายรายวิชาพลวัตทางสังคมกับการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขมีเนื้อหาที่มุ่งเน้นสังคม การเปลี่ยนแปลงทางสังคม เศรษฐกิจ เศรษฐกิจพอเพียง ประชาคมอาเซียน การเมือง กฎหมาย ซึ่งองค์ความรู้เหล่านี้ต่างพลวัตต่อกันและส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคม จึงทำให้นักศึกษามีความรอบรู้ที่กว้างขึ้น มีโลกทัศน์กว้างไกล ผู้สอนได้มีการยกตัวอย่างประกอบการบรรยายถึงเหตุการณ์ ข่าวสารที่เกิดขึ้นในปัจจุบันโดยเชื่อมโยงกับเนื้อหาวิชา จึงเป็นรายวิชาที่กระตุ้นให้นักศึกษาติดตามเหตุการณ์ข่าวสารทั้งภายในและต่างประเทศ ส่วนวิชาการพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคมมีเนื้อหาที่มุ่งเน้นในการสร้างแนวคิด เจตคติต่อตนเองและสังคม การปรับปรุงและพัฒนาบุคลิกภาพ การสร้างมนุษยสัมพันธ์ การทำงานให้มีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการศึกษาประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ของนักศึกษาต่อวิชาศึกษาทั่วไป ทุกกลุ่มวิชา ได้แก่ กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์

2. ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลการเรียนรู้ทั้ง 5 ด้านของนักศึกษาที่มีต่อวิชาศึกษาทั่วไป

3. ควรมีการศึกษาประโยชน์และการนำไปใช้จากผลการเรียนรู้ของนักศึกษาต่อวิชาศึกษาทั่วไปทุก 3-5 ปี เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและสิ่งแวดล้อม จึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาหลักสูตรโดยกำหนดให้สถาบันอุดมศึกษาแสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาอย่างน้อยทุก ๆ 5 ปี และมีการประเมินเพื่อพัฒนาหลักสูตรอย่างต่อเนื่องทุก 5 ปี

เอกสารอ้างอิง

กิตติพร โชประการ และกฤตยไชย ติวามงคล. (2546).

ความคิดเห็นของบัณฑิตมหาวิทยาลัยอุบลราชธานีต่อวิชาศึกษาทั่วไป กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น*, 26(4), น. 55

ทรงสิริ วิชิรานนท์.(2553). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา. *วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร*, 4(2), น. 97-104.

ปุระชัย เปี่ยมสมบูรณ์. (2548). *การวิจัยประเมินผล: หลักการและกระบวนการ*. กรุงเทพฯ : ที พี เอ็น เพรส.

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน. (2558). *หลักสูตรรายวิชาศึกษาทั่วไป ระดับปริญญาตรี กลุ่มวิชาสังคมศาสตร์ มนุษย์ศาสตร์ ภาษา วิทยาศาสตร์และคณิตศาสตร์ ฉบับปรับปรุง (พ.ศ. 2558)*.

นครราชสีมา: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน.

ศุภิสรา สิงห์บำรุง. (2554). *การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเข้าเรียนสายของนักศึกษาในรายวิชา พร.440 ภาคการศึกษาที่ 1/2554. คณะผลิตกรรมการเกษตร มหาวิทยาลัยแม่โจ้*. สืบค้นเมื่อ 1 พฤศจิกายน 2560, จาก <http://www.ap.mju.ac.th/root/content/sub1/viji/05.pdf>